

Uppåt .

Eurén, Teresia,

*53 E d x Br. qv. Uppsala.
Föreningen för kvinnans
politiska rösträtt. Flygb...*

National Library
of Sweden

Polot. Lo.
Nöster
Sälverh.
(Pm)
4

UPPÅT!

Långt i södern, i ett bergland, går en sägen,
att däruppe, nära alpens högsta topp,
finns en paradisisk ängd, dit trägen,
oförvitlig vilja hittar vägen.

Det är långt och mörkt och tungt dit opp —
men när ändtligt skilda släkten enas
om att söka vägen, hand i hand,
då skall det de äldre väl förmenas
att få själfva skåda undrens land,
men — hvar höjd de vunnit blir en skänk
åt den yngste, kedjans sista länk.

Bland vårt tyngda släkte går en sägen,
att det *finns* en höjd vi kunna nå,
om vår vilja söker, stark och trägen.
Berget skymmer, natten faller på,
men den skara, som vi visat vägen,
skall däruppe solen skåda få,
skåda fria vidder, aldrig anad rymd,
synkrets, ej af trånga stängsel skynd,
höra fjällets rena vindar sjunga,
finna lifvets källsprång, evigt unga —
Paradiset, dit vi alla trå!

* * *

Och därför är hoppfull vår sträfvan och glad,
när *samfällt* vi vandra åstad.

Vår kedja har slutits kring jordens rund,
den nalkas, vår segers stund;

ty gingo vi länge i dälternas djup,
skall dock vandringen sluta en gång —
vi trefva oss uppåt längs branter och stup
och hälsa hvarandra med sång.

Vi hälsa hvarandra i mörker väl än,
men det går som en lösen från vän och till vän:
*Det ljusnar, det lider mot morgonväkten —
hell eder, I ofödda släkten!*

Teresia Eurén
f. **Eneroth.**

